

Per præsentem igitur nostri privilegii paginam, A apostolica auctoritate præcipimus ut quæcunque hodie idem coenobium juste possidet, sicut in crastinum, largitione principum, oblatione fidelium, concessione pontificum, juste atque canonice poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus, et illibata permaneant. Decernimus ergo ut nulli omnino homini liceat idem coenobium temere perturbare, aut ei subditas possessiones auferre, sive minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum sustentatione ac gubernatione concessa sunt usibus.

Missas sanè publicas per archiepiscopum, aut episcopum quemlibet, in præfato monasterio celebrari, aut stationes fieri, omnimodo prohibemus; B ne in servorum Dei recessibus popularibus occasio præbeatur ulla convenientibus. Interdicimus etiam ne quis ejusdem loci monachos in aliquam Ecclesiam ad stationem, aut exsequias celebrandas, præter suam et abbatis voluntatem compellat.

Adjicientes et præcipientes ne quisquam deinceps archiepiscopus, aut episcopus, B. Martini Majoris Monasterium, aut ipsius Majoris Monasterii monachos, pro ulla causâ ullo in loco excommunicare præsumat, sed omnis eorum causâ gravior ex apostolicæ sedis judicio pendeat.

Nec cellarum vestrarum videlicet fratres, pro qualibet interdictione, vel excommunicatione divi- C norum officiorum, suspensionem patiantur, sed tam monachi ipsi, quam etiam famuli eorum, et qui se monasticæ professioni devoverunt, clausis ecclesiarum januis, non admissis diocesanis, divinæ servitutis officia celebrent, et sepulturæ debita peragant.

Obeunte te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus illi qualibet subreptionis astutia aut violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu ejusdem fratrum pars consilii sanioris elegerint.

Porro quia Turonensis Ecclesiæ antistes et clerici, prædecessoris nostri apostolicæ memoriæ Urbani secundi repetitis litteris, nostris quoque communiti, ab impugnatione vestra desistere nullatenus acquieverunt; quinimo apostolicæ sedis familiarius communicantes, vos excommunicare et excommunicatos prædicare non timuerunt; adeo ut ab abbatis vestri sepultura, et a vestræ professionis consortio Sancti Juliani monachos, et alios religiosos fratres, abbatesque subtraxerint. Nos eorum excommunicationi religionem vestram Domino cooperante subduximus. Beato quippe Ambrosio attestante didicimus quod hæreticum esse constat, qui a Romana dissentit Ecclesia; et Samuel quasi idololatriæ ait, scelus est nolle acquiescere. Vos autem tanquam familiares filios nostræ communionis, charitatis et gratiæ vinculo complectimur.

Qua nimirum justitia exigente statuimus ut regulariter electus abbas, vel a Romano pontifice, vel a catholico quem advocare maluerint, nostræ communionis ac familiaritatis episcopo consecratur; qui vestra fultus auctoritate quod postulabitur, impendat. Chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium sive basilicarum, ordinationes monachorum, qui ad sacros sunt ordines promovendi, locorum vestrorum fratres ab episcopis, in quorum diocesisibus sunt, accipiant.

Ad hæc adjicimus ut idem Beati Martini monasterium, ab omnium mortalium jure liberum, Domino annuente, permaneat, solique Romanæ Ecclesiæ subditum, de tanta semper libertate atque auctoritate congaudeat.

Ad judicium autem perceptæ hujus a Romana Ecclesia libertatis, per annos singulos unum aureum denarium Lateranensi palatio persolventes.

Si quis igitur in crastinum archiepiscopus aut episcopus, imperator aut rex, princeps aut dux, comes, vicecomes, judex, aut ecclesiastica quælibet sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Paschalis episcopus catholicæ Ecclesiæ.

Ego Odo Ostiensis episcopus.

Ego Miro [Milo] Prænestinus episc.

Ego Paganus diaconus R. E. cardinalis.

Ego Albericus Dei gratiæ cardinalis.

Datum Laterani per manum Joannis S. R. E. diaconi cardinalis, XIII Kal. Decemb., ind. VIII, Incar. Dominicæ millesimo centesimo, pontificatus D autem domini Paschalis secundi II.

XXXIV.

Paschalis papæ epistola ad Hugonem abbatem Cluniacensem. — Privilegium Cluniacense.

(Anno 1100, Nov. 20.)

[MANSI, *Concil.* t. XX, 1058.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, HUGONI abbati Cluniacensi ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Et religionis prærogativa, qua per universas Gallias vestris temporibus per Dei gratiam congregatio vestra præcellit, et inconcussa charitatis unitas, qua inter procellas omnes sedi apostolicæ adhæsistis, mansuetudinem nostram vehementius exhortantur, mo urgent atque compellunt, ut vestris petitionibus

assensum accommodare, et quieti vestræ in posterum providere sollicitius debeamus. Eapropter, quidquid libertatis, quidquid tuitionis, quidquid auctoritatis, prædecessores nostri Ecclesiæ Romanæ pontifices, præsertim apostolicæ memoriæ Gregorius VII et Urbanus II, vestro monasterio et locis ad id pertinentibus contulerunt, nos quoque præsentis decreto, auctore Deo confirmamus. Ad hæc adjicimus ut tam prioratus et cellæ, quam et cætera in quibuslibet locis omnia, quibus fraternitas tua, Arvernensis concilii, quod per supradictum Urbanum papam celebratum est, tempore investita erat, de quibus tunc nulla quæstio mota est, cui nimirum concilio per temetipsum interfueras, tam tibi quam successoribus tuis in pace semper et quiete serventur. Præcipimus etiam ut omnes ecclesiæ, seu capellæ vestræ, et cœmeteria libera sint, et omnis exactionis immunia, præter consuetam episcopi paratam, et justitiam in presbyteros, si adversus ordinis sui dignitatem offenderint, exceptis nimirum ecclesiis illis quæ absque hujusmodi subjectione in abbatis potestate consistunt. Liceat quoque vobis, seu fratribus vestris, in ecclesiis vestris presbyteros eligere, ita tamen ut ab episcopis vel episcoporum vicariis, animarum curam absque venalitate suscipiant. Quam si committere illi ex pravitate noluerint, tunc presbyteri ex apostolicæ sedis benignitate officia celebrandi licentiam consequantur. Ecclesiarum vero seu altarium consecrationes, ab episcopis in quorum diocesis sunt, locorum vestrorum fratres accipiant, si quidem gratis ac sine pravitate voluerint exhibere. Alioquin a catholico, quem malueritis, episcopo, consecrationem ipsarum sacramenta suscipiant. Neque cuilibet facultas sit, aut claustrum vestri, aut locorum vestrorum fratres pro vivorum sive defunctorum elemosynis ob salutem datis inquietare, sed tam virorum quam mulierum oblationes, quæ ad eos afferuntur, in usu servorum Dei pauperumque profuturas recipere liceat. Nec minus illud supradicti Urbani II papæ capitulum confirmamus, ne cellarum vestrarum ubilibet positarum fratres pro qualibet interdictione, vel excommunicatione, divinorum officiorum suspensionem patiantur; sed tam monachi ipsi, quam et famuli eorum, et qui monasticæ professioni se devoverunt, clausis ecclesiarum januis, non admissis diocesanis, divinæ servitutis officia celebrent, et sepulturæ debita peragant. Concedimus etiam vobis laicos, seu clericos sæculares, nisi qui pro certis criminibus excommunicati sunt, ad conversionem seu sepulturam per loca vestra suscipere. Clericos quoque regulares, qui vel in locis suis salvari non possunt, vel pro necessitatibus ad vestrum cœnobium confugiunt, suscipiendi, et ad vestrum propositum admittendi, religioni vestræ licentiam impertimur. Præterea decernimus ut nulli hominum omnino liceat vestrum venerabile cœnobium, et loca ei subdita temere perturbare; sed eorum ecclesiæ possessiones, et bona cætera, quæ pro animarum salute

A jam donata sunt, vel in futurum Deo miserante dari contigerit, firma vobis, vestrisque successoribus, illibataque permaneant: quos profecto cognoscimus, ab excommunicatis pia discretione vigilantius abstinere. Si qua igitur ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sanctissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem cœnobio justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Paschalis, catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Ego Odo, Ostiensis episcopus, subscripsi.

Ego Milo, Prænestinus episcopus, subscripsi.

Ego Albericus, archiepiscopus Dei gratia cardinalis Sancti Petri ad Vincula, subscripsi.

Ego Walterius, episcopus Albanensis Ecclesiæ, subscripsi.

Ego Paganus sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis, subscripsi.

C Datum Laterani, per manum Joannis sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis, xii Kal. Decemb., indict. viii, Incarnationis Dominicæ anno 1100, pontificatus autem domni Paschalis secundi papæ secundo.

XXXV

Bulla Paschalis II pro unione Ecclesiæ Arausicanæ ad Tricastinam.

(Anno 1100, Dec. 10.)

[*Gall. Christ.*, nov., 1, Instr. 120.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, clero et populo Arausicano, salutem et apostolicam benedictionem.

D Miramur vos tanta pertinacia sedis apostolicæ decretis contraire; quod enim cum a prædecessore nostro pro auctorizanda confirmatione definitum esset, quidquid a nobis quoque juxta definitionem præceptum est, vos quoque adeo contempsistis, ut nullam episcopo Tricastino dignati sitis subjectionem et obedientiam præbere. Nos tandem pertinaciam tantam apostolicæ dilectionis mansuetudine tolerantis, iterata litterarum comminatione præcepimus, ne unitatem ecclesiarum a prædecessoribus nostris constitutam violare certetis; sed supradicto fratri nostro episcopo tandem humiliter obediatis.

Datum Laterani iv Idus Decembris